

ADAM I JEZUS

Tekst biblijny: Rz 5,1-2.

Cel lekcji:

Poznanie: Zrozumienie dalszych teologicznych i duchowych implikacji usprawiedliwienia wyłącznie przez wiarę.

Odczucie: Zwiększenie poczucia radości i wdzięczności za błogosławieństwa zbawienia.

Działanie: Jasne przemyślenie upadku Adama i zbawczych przywilejów wynikających z wiary w Chrystusa.

Plan nauczania

I. Poznanie: Co doprowadziło do grzechu i cierpienia, i dlaczego konieczne było odkupienie zgubionej ludzkości przez Boga?

A. W jaki sposób szatan i Adam przyczynili się do upadku ludzkości w grzech, który pociągnął za sobą cierpienie i śmierć?

B. Jak to możliwe, że Chrystus przez swoje życie, śmierć i zmartwychwstanie dał grzesznikom nowy status wobec Boga?

C. W jaki sposób przeciwieństwa między Adamem a Chrystusem pomagają wyjaśnić plan zbawienia?

II. Odczucie: Agonia Chrystusa wystawionego na potworność grzechu i przerażające odłączenie od Ojca.

A. W jaki sposób możemy zilustrować fakt, iż Chrystus został wystawiony na odrażającą ohydę grzechu?

B. Jak możemy choćby w pewnym stopniu pojąć zupełne osamotnienie Chrystusa w Getsemane i na krzyżu?

III. Działanie: Zastanów się nad tym, jak Adam musiał się czuć, gdy zrozumiał głębię swego upadku.

A. Przypomnij sobie, co czułeś, gdy sprawiłeś prawdziwy ból przyjacielowi.

B. Poproś uczestników lekcji, by opowiedzieli o błogosławieństwie, jakim było przebaczenie i okazanie łaskowości po bolesnym zawodzie, jakiego doznali ze strony bliskiej osoby.

Podsumowanie: Rozważając tę lekcję powinniśmy z modlitwą zastanowić się, jak grzech, pojednanie w Chrystusie i usprawiedliwienie przez wiarę wiążą się ze sobą.

Cykl nauczania

Etap 1 - Motywowanie

Tekst biblijny: Rz 5,1-2

Kluczowa koncepcja duchowego rozwoju: Usprawiedliwienie przez wiarę w pojednawcze dzieło Chrystusa wskazuje na istotne implikacje związane z tym, jak wierzący powinien postrzegać swoją więź z Adamem i Chrystusem. W Adamie jest tylko wina, potępienie i śmierć, ale przez wiarę w Chrystusa dostępne jest uwolnienie od winy i mocy grzechu.

Tylko dla nauczyciela: Dochodzimy teraz do ważnego połączenia znaczenia biblijnej nauki o grzechu, usprawiedliwiającej wiary w Chrystusa oraz nowego życia wierzącego człowieka w Duchu Świętym. Zatem musimy pojąć wyraźnie, jak odniesiemy się do wspólnego dziedzictwa, jakie mamy w Adamie i możemy mieć przez wiarę w Chrystusie. Błogosławieństwa, które dzielimy z Chrystusem, znacząco przewyższają wszystko, na co wierzący mogą liczyć w ramach dziedzictwa Adama. W Chrystusie życie jest symbolicznie określone przez „znacznie większe” błogosławieństwa, takie jak pojednanie z Bogiem przez krew Chrystusa oraz zbawienie przez moc Jego życia (Rz 5,9-10).

Otwarcie dyskusji: Przejrzyj wraz z uczestnikami lekcji znaczenie naszego grzesznego dziedzictwa przekazanego przez Adama oraz przebaczenie przez wiarę w pojednawcze dzieło Chrystusa. Poproś uczniów, by rozważyli następujące pytanie: W jakim sensie zbawienie z mocy grzechu przez wiarę w Chrystusa jest fundamentem późniejszego postępowania według Ducha?

Do rozważenia: Zastanów się nad kluczowymi, wywierającymi silny wpływ fragmentami *Biblii*, które w twojej więzi z Bogiem najskuteczniej uświadomiły ci potrzebę Bożej akceptacji i mocy Ducha Świętego w twoim uczniostwie. Przygotowując się do tej lekcji poświęć godzinę na zastanowienie nad wpływem, jaki grzech wywarł na Adama i drugiego Adama, zwłaszcza w Getsemane, gdzie Jezus przeżył przerażający wstęp do straszliwego doświadczenia na Golgocie.

Etap 2 - Badanie

Tylko dla nauczyciela: Pamiętajmy, że (1) doktrynalna realność usprawiedliwienia przez wiarę została wyraźnie podkreślona w Rz 3,21—4,25. Pamiętajmy także, że (2) Paweł w Rz 5 zaczyna prowadzić swoich adresatów do głębszego zastanowienia nad teologicznymi, duchowymi i etycznymi błogosławieństwami (czy implikacjami) usprawiedliwienia przez wiarę dla człowieka szczerze wierzącego w Chrystusa.

Komentarz biblijny

I. Usprawiedliwienie przynosi świadomość wspaniałych błogosławieństw (przeczytaj Rz 5,1-5).

Bycie przyjętym przez Boga jest jak wejście do jadalni i uświadomienie sobie, że wspaniałe przyjęcie z duchowymi smakołykami, „stosowne dla króla”, zostało przygotowane, aby karmić dzieci Boże. Ponadto takie wspaniałe przyjęcie budzi głębokie poczucie wdzięczności za Boży dar „pokoju” (Rz 5,1), który daje nam nowy prawny status wobec Boga i umożliwia wierzącym „chlubienie się w nadziei chwały Bożej” (Rz 5,2). Więcej, takie chlubienie się w „nadziei” (Rz 5,4) prowadzi nawet do „chlubienia się z ucisków” (Rz 5,3). Dalej Paweł mówi, że „ucisk” przynosi niezwykły skutek, jako że rodzi „cierpliwość, a cierpliwość doświadczenie, doświadczenie zaś nadzieję” (Rz 5,3-4). Wraz z wprowadzeniem czynnika „nadziei” Paweł w natchnieniu oświadcza, że ta „nadzieja” z pewnością „nie zawodzi”, ale prowadzi do doświadczenia „miłości Bożej”, która „rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który nam jest dany” (Rz 5,5).

Do rozważenia: Wymienione błogosławieństwa są trudne do pojęcia. Ale w jakim sensie ostatnie z nich - dar Ducha Świętego - jest błogosławieństwem umożliwiającym wierzącemu zrozumienie wszystkich innych błogosławieństw?

II. Źródło wszelkich naszych nadziei (przeczytaj Rz 5,6-11).

Natchniony przez Ducha Świętego fragment Rz 5,6-11 obejmuje pojednawcze dokonania Boga przez usprawiedliwiające życie i śmierć Chrystusa. Wskazuje też sposób, w jaki wierzący prowadzeni przez Ducha Świętego mogą „otrzymać” efekty tych wspaniałych dokonań w postaci „pojednania” (Rz 5,11). Tak oto Duch Święty wskazuje na zstępczą śmierć Chrystusa jako źródło wszelkich chrześcijańskich nadziei.

Pytania do dyskusji

1. Przypuszczalnie najgłębsze znaczenie w tym fragmencie mają następujące słowa: „usprawiedliwieni krwią jego, będziemy przez niego zachowani od gniewu” (Rz 5,9). Jak powinniśmy rozumieć słowa „krew” i „gniew” w kontekście miłosiernego Bożego daru „pojednania” nas z Nim (Rz 5,10-11)? Ponadto w Rz 5,10-11 jest mowa nie tylko o „śmierci” Chrystusa, ale także o „życiu jego”. W jakim sensie możemy powiedzieć, że życie Chrystusa służy pojednaniu wierzących?

2. Odpowiedz na poniższe pytania i uzasadnij swoje odpowiedzi. Czy „życie” Chrystusa także jest przypisane lub zaliczone wierzącym, podobnie jak Jego „śmierć”? A może „życie” Chrystusa jest nam dane bardziej jako przykład ofiarnej służby i moralna wskazówka?

III. Pierwszy Adam i drugi Adam (przeczytaj Rz 5,12-14).

Fakty historyczne są następujące: W Adamie cała ludzkość została pogrążona w grzechu i winie. Tak więc Adam stał się źródłem grzechu, zaś Chrystus (drugi Adam) Źródłem wyzwolenia z grzechu - zarówno jego winy jak i mocy. Oczywiście nie sposób w pełni wyjaśnić grzech („tajemną moc nieprawości” [2 Tes 2,7]), ale Paweł oświadcza, że w Chrystusie jest nadzieja na zwycięstwo nad grzechem.

Do rozważenia: Nie jesteśmy w stanie w pełni wyjaśnić genezy grzechu i naszego dziedzictwa pochodzącego od Adama. Ale Bóg zapewnił w Chrystusie wieczne zbawienie dla wszystkich. Jak świadczy to o Bożej sprawiedliwości w kontekście dopuszczenia przez Boga do tego, by grzech pojawił się we wszechświecie?

IV. Przekonanie o grzechu i wyzwolenie z niego (przeczytaj Rz 5,15-21).

Dwie inne kwestie wymagają wyjaśnienia: (1) Jaki wpływ wywiera prawo przekonując grzeszników o grzechu i (2) jak „obfite” jest Boże wyzwolenie z grzechu? Głównym celem prawa, choć jedynie domyślnie znanym przed Synajem, jest przekonywanie zarówno o grzechu, jak i potrzebie zbawienia grzesznika. Ale wraz z ogłoszeniem prawa na Synaju ludzie odkryli, że znajdują się w wyraźnie złym stanie moralnym, to znaczy „rozmnożył się” grzech (Rz 5,20). Jednak na szczęście to „rozmnożenie się” grzechu wskazało na obfitość „łaski” ku zbawieniu z grzechu (Rz 5,20-21).

Do rozważenia: To po prostu zdumiewające, że łaska Boża jest znacznie obfitsza niż egoizm i grzech (Rz 5,17). Obfitość optymizmu w „obfitej” łasce Chrystusa ma ostatnie słowo w każdej kwestii dotyczącej sprawiedliwości i dobroci Boga w postępowaniu wobec poważnych wyzwań związanych z grzechem. Jedynie w tym świetle Rz 5,15-19 nabiera sensu w kontekście odkupienia. Zatem jaka powinna być właściwa odpowiedź człowieka na obietnicę Rz 5,21, gdzie czytamy: „żeby jak grzech panował przez śmierć, tak i łaska panowała przez usprawiedliwienie ku żywotowi wiecznemu przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego”?

Etap 3 - Zastosowanie

Tylko dla nauczyciela: Należy zwrócić uwagę na fakt, iż słowo „dar” występuje pięciokrotnie w Rz 5,15-17. Zatem usprawiedliwienie nie jest „zasłużone”, ale oparte wyłącznie na łaskawym darze

miłości Bożej. „Dar” to słowo, które Paweł permanentnie wiąże z usprawiedliwieniem. Następnie w Rz 6 i dalej przechodzi do spraw związanych z nowym życiem w Duchu.

Pytania do zastosowania

1. Jak ten przejmujący opis ludzkiego nieszczęścia w naszym dziedzictwie śmierci „w Adamie” oraz życia „w Chrystusie” pozwala wierzącym odeprzeć najsilniejsze i najbardziej natarczywe pokusy?
2. Kiedy dochodzimy do ostatecznej kwestii znaczenia życia, czy może być ważniejsze pytanie lub bardziej zasadnicza kwestia filozoficzna niż to: Co jest prawdziwym celem naszego życia? Czy żyjemy w Adamie (życiem grzechu, to znaczy bez wiary w Chrystusa), czy raczej żyjemy w Chrystusie (przez wiarę w Niego)? Innymi słowy: Czy jesteśmy w „Duchu”, czy w „ciele”? Uzasadnij swoją odpowiedź.

Etap 4 - Tworzenie

Tylko dla nauczyciela: Jak możemy praktycznie zastosować lekcję tego tygodni z jej przejmującą wizją śmierci w Adamie i życia w Chrystusie? Poproś uczestników lekcji, by - jeśli chcą - opowiedzieli o przełomowych momentach swojego życia, kiedy w oczywisty sposób byli „w Adamie”, oraz o tych, kiedy prawdziwie byli „w Chrystusie”. Poproś ich, by nie wdawali się w krępujące szczegóły, ale skupili się na zagadnieniach dotyczących ich więzi z Bogiem oraz tego, jak wyzwolenie w Chrystusie i Duchu Świętym stało się dla nich żywą rzeczywistością.

Zadania

1. Poproś uczestników lekcji, by napisali krótką duchową autobiografię podkreślając punkty zwrotne w ich wzrastającej świadomości potrzeby zbawienia. Niech opiszą zwięźle, jak znaleźli się w Chrystusie i poznali wolę Bożą wobec nich.
2. Poświęćcie nieco czasu na zastanowienie nad tymi osobami, które najbardziej zdecydowanie i praktycznie wywierały wpływ na innych przez swoją więź z Chrystusem. Poproś by ochotnicy opowiedzieli o znanych im wierzących, którzy wywarli na nich największy wpływ i pomogli im odkryć dane im dary duchowe.